

การพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนอง เพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ

Career Development of Prisoners at Ranong Provincial Prison for Their Survival After Being Freed

สุวรรณณี กิตติวานิช¹ จักรवाल สุขไมตรี² บารมีบุญ แสงจันทร์³ สันหนัฐ จักรภัทรวงศ์⁴

Suwannee Kittiwani, Jagraval Sukmaitree, Barameeboon Sangchan,
and Sunhanat Jakkapattarawong

Received : March 1, 2022 Received : March 14, 2022 Accepted : May 5, 2022

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ต้องขังที่มีต่อการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนองเพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ 2) เพื่อให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนองเพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ และ การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 ท่าน โดยเป็นการสัมภาษณ์เชิง ลึก (In-depth Interview) เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้ต้องขังที่มีต่อการพัฒนาอาชีพ มี 4 ด้าน คือ (1) ด้านช่างตัดผม (2) ด้านช่างปูกระเบื้อง (3) ด้านการประกอบอาหาร และ (4) ด้านการเกษตร ผู้ต้องขังมีความต้องการพัฒนาอาชีพ ทั้ง 4 ด้านอาชีพ เนื่องจากเป็นอาชีพอิสระและลงทุนไม่

¹ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการเมืองการปกครอง วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Master of Political Science Program in Politics and Government, College of Politics and Suan Sunandha Rajabhat University. E-mail: s62463825025@ssru.ac.th

² วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Government, SuanSunandha Rajabhat University .E-mail: jagraval.su@ssru.ac.th

³ วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Government, SuanSunandha Rajabhat University .E-mail: Barameeboon.sa@ssru.ac.th

⁴ วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Government, SuanSunandha Rajabhat University .E-mail: Sunhanat.ja@ssru.ac.th

สูง เป็นทั้งอาชีพที่ตลาดแรงงานมีความต้องการมาก โดยมีความต้องการที่จะฝึกทักษะอาชีพกับผู้ที่มีประสบการณ์ที่เป็นมืออาชีพมาให้ความรู้ และฝึกทักษะอาชีพให้เกิดความชำนาญ สามารถพัฒนาเป็นอาชีพหลักที่ยั่งยืน เมื่อพ้นโทษออกไปสามารถประกอบอาชีพในการเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ สำหรับข้อเสนอแนะการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขัง ทั้ง 4 ด้านอาชีพ มีข้อเสนอแนะให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะและมีประสบการณ์ที่เป็นมืออาชีพ มีเทคนิคใหม่ ๆ ในการฝึกอาชีพ เพื่อช่วยให้มีความชำนาญ ซึ่งหากได้รับการพัฒนาที่ดีแล้ว ผู้ต้องขังจะมีอาชีพหลักในการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ สามารถมีอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ไม่กลับมาก่อทำผิดอีกต่อไป

คำสำคัญ : การพัฒนาอาชีพ ผู้ต้องขังเรือนจำ การดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ

Abstract

The objectives of the research aimed to 1) study inmate needs toward career development of inmates at Ranong Prison for their survival after release, and 2) provide suggestions of career development of inmates at Ranong Prison for their survival after release. This is a qualitative research, with 17 key informants. In-depth interview was used. An interview form was used as the research instrument.

The findings revealed that there were 4 aspects of inmate needs toward career development, including, (1) hairstylists, (2) tilers, (3) chefs, and (4) agriculture. Inmates needed career development in all 4 aspects, because these were self-employed jobs with low investment. They were also highly required in the labor market. They needed to be transferred knowledge and trained by professional as well as experienced guest speakers for further professionalism and can developed as sustainable jobs so that they can support themselves and their families after release. For suggestions of career development of inmates in all 4 aspects, specialized and professional personnel should be employed. There should also be new techniques for vocational trainings to enhance

professionalism of inmates. With efficiency development, inmates will have major careers after release and can support themselves and their families, without future recidivism/recommitting offenses.

Keywords : Career development, prisoners, living the life after impunity

บทนำ (Introduction)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้วยการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างทางการเมืองของประเทศให้มีประสิทธิภาพและมีความมั่นคงเพิ่มมากขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 32 ได้กำหนดให้ กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรม เสริมสร้างและอำนวยความยุติธรรมในสังคมและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงยุติธรรม โดยมาตรา 33 ได้กำหนดให้กระทรวงยุติธรรมมีส่วนราชการ ดังนี้ ส่วนราชการที่อยู่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมบังคับคดี กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมราชทัณฑ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักกิจการยุติธรรม สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ นโยบายและทิศทางการบริหารงานของกระทรวงยุติธรรม การบริหารราชการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของกระทรวงยุติธรรม เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามกรอบทิศทาง โดยกา ขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วนของกระทรวงยุติธรรม

จากนโยบาย กระทรวงยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ จำต้องจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู และพดตินิสัยผู้ต้องขัง โดยการส่งเสริมให้เรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ ดำเนินการจัดอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้ต้องขัง และมีความเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมี

ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ที่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนองเพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ เรือนจำจังหวัดระนอง ได้ปฏิบัติตามนโยบาย ของกรมราชทัณฑ์ โดยมีหน้าที่และอำนาจ ในการจัดการ ศึกษาอบรม พัฒนาปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรมและฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง ภายหลังพ้นโทษ ได้มีอาชีพ มีรายได้ สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัว

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึง ความต้องการของผู้ต้องขังที่มีต่อการพัฒนาอาชีพเรือนจำจังหวัดระนองเพื่อการดำรงชีวิต ภายหลังพ้นโทษ เพื่อศึกษาความต้องการและให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำ จังหวัดระนองเพื่อการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ ในการนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการ ขับเคลื่อนงานปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการทำงานของเรือนจำจังหวัดระนอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ต้องขังที่มีต่อการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำ จังหวัดระนองเพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ
2. เพื่อให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนอง เพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 17 คน โดยแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและกึ่งมีโครงสร้าง รวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน โดยอาศัยการจดบันทึก การบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ และบันทึกภาพร่วมกับผู้ให้สัมภาษณ์ และทำการตรวจสอบ คัด

แยกข้อมูลตามที่ได้กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดการวิจัย ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดระเบียบข้อมูล (Data Organizing) โดยนำข้อมูลจากการบันทึกเสียงมาถอดบทเรียนและจัดกลุ่มของข้อมูลตามเนื้อหาส่วนข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกนำมาจัดเรียงตามลำดับเนื้อหา จัดแสดงข้อมูล (Data Display) และหาข้อสรุป การตีความและการตรวจสอบความถูกต้องประเด็นของผลการวิจัย (Conclusion, Interpretation and Verification) โดยการสังเคราะห์ ตีความ หาข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม

ผลการวิจัย (Research Results)

ในการวิจัยเรื่อง “ความต้องการของผู้ต้องขังที่มีต่อการพัฒนาอาชีพเรือนจำจังหวัดระนอง เพื่อการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ” ผลการวิจัยพบว่า

- ด้านช่างตัดผม ผู้ต้องขังส่วนมาก ต้องการให้เชิฐวิทยากรที่เป็นมืออาชีพและมีทักษะความชำนาญ มีประสบการณ์ เพื่อมาฝึกอบรมอาชีพให้ปฏิบัติได้จริงและนำไปประกอบอาชีพได้

- ด้านช่างปูกระเบื้อง ผู้ต้องขังส่วนมาก ต้องการให้วิทยากรมีฝีมือมีประสบการณ์ นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอาชีพ นำไปปฏิบัติงานได้จริง ซึ่งตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

- ด้านการประกอบอาหาร ผู้ต้องขังต้องการฝึกอาชีพด้านนี้ เพราะว่าเป็นอาชีพที่ยั่งยืน เป็นอาชีพอิสระ และต้องการให้เชิฐวิทยากรที่มีการพัฒนาตัวเอง มีประสบการณ์เป็นมืออาชีพ มีเทคนิคใหม่ ๆ เกี่ยวกับการประกอบอาหาร และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม มาฝึกอาชีพให้

- ด้านการเกษตร ผู้ต้องขังส่วนมาก ที่มีที่ดินเป็นของตนเอง มีความต้องการฝึกอาชีพด้านการเกษตร ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย ทำเป็นอาชีพเพื่อเพิ่มเป็นรายได้จากการขายเข้ามาเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ นอกจากนี้ยังเป็นอาชีพที่มีสถานที่ พื้นที่ที่เหมาะสมสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่ผู้ที่ไม่มียี่ดินเป็นของตนเอง ค่าใช้จ่ายในการลงทุนจะสูง

ข้อเสนอแนะการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนอง เพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ต้องขังมีความต้องการดังต่อไปนี้

- ด้านช่างตัดผม ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน และขาดงบประมาณสนับสนุน ถ้าได้รับการพัฒนาที่ดี ผู้ต้องขังจะสามารถยึดเป็นอาชีพเลี้ยงตนเองได้
- ด้านช่างปูกระเบื้อง ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญ มีประสบการณ์และขาดเงินทุนที่มาสสนับสนุน ถ้าได้รับได้รับการพัฒนาที่ดี จะสามารถทำให้ผู้ต้องขังนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวและตนเองได้
- ด้านการประกอบอาหาร ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ขาดงบประมาณสนับสนุน ถ้าได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น จะสามารถทำให้ผู้ต้องขังนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ และไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก
- ด้านการเกษตร ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน และขาดเงินทุนสนับสนุน ถ้าได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น จะทำให้ผู้ต้องขังนำไปประกอบอาชีพยั่งยืนและเลี้ยงตนเองเลี้ยงครอบครัวได้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการศึกษาถึง ความต้องการของผู้ต้องขัง ให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนองเพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ ซึ่งจากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. การพัฒนาอาชีพ **ด้านช่างตัดผม** พบว่า ผู้ต้องขังส่วนมาก ต้องการให้เชิญวิทยากรที่เป็นมืออาชีพและมีทักษะความชำนาญ มีประสบการณ์ เพื่อมาฝึกอบรมอาชีพให้สามารถปฏิบัติได้จริงและนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ และเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ อนุชา ร่มพยอม เสาวลักษณ์ โกศลกิติอัมพร และ ศักดิ์พงษ์ หอมหวน (2560, หน้า 132) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการการยอมรับนับถือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกล้ำฟ้า ทองสนธิ (2561, หน้า 182) การประเมินเชิงระบบโครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เน้นทักษะอาชีพโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ของ

โรงเรียนเทศบาล 2 วัดกลางทুমมาวาส “ศิริอุปถัมภ์” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินโครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เน้นทักษะอาชีพ และศึกษาแนวทางการปรับปรุงโครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ที่เน้นทักษะอาชีพ โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ที่เน้นทักษะอาชีพ โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน พบว่ามีคุณภาพในการประสานงานระหว่างบุคลากร ทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินโครงการ หลักการวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการมีความเหมาะสม และการจัดบรรยากาศในการดำเนินงานเหมาะสมและสอดคล้องกับการดำเนินโครงการ มีคณะกรรมการดำเนินโครงการ ประกอบด้วย ผู้บริหารครูและบุคลากรในชุมชน และได้รับงบประมาณสนับสนุนจากชุมชน บุคลากรหรือหน่วยงานเอกชนตามลำดับ นอกจากนี้การดำเนินกิจกรรมที่กำหนดในโครงการตามขั้นตอนทุกกิจกรรม มีการจัดทำรอบแนวคิดและกำหนดจุดพัฒนาตามสภาพปัญหาและความต้องการ ซึ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนและผ่านการตรวจรับรองจากผู้บริหารโรงเรียน และครูนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ นอกจากนี้ชุมชนมีการรวมกลุ่มอาชีพและพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้กับสถานศึกษาต่าง ๆ ในพื้นที่ได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ได้อย่างบูรณาการ โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้เชิงบูรณาการที่ต่อเนื่องและยั่งยืนและคนในชุมชน มีแนวคิดในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและยั่งยืนมากขึ้น การปรับปรุงโครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เน้นทักษะอาชีพ โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ควรปรับปรุงการขยายเครือข่ายแนวร่วม และแรงสนับสนุนจากชุมชนและด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นวิถีปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ควรมีงบประมาณเพิ่มเติมจากหน่วยงานในท้องถิ่น และควรจัดให้มีห้องเรียนซึ่งเป็นสถานที่เฉพาะ ระบบการบริหารจัดการ ควรมีการเสริมในหลักสูตรที่ทันสมัยควร มีกิจกรรมการเรียนรู้เสริม ให้หลากหลาย บุคลากรควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายโครงการให้เข้าใจอย่างชัดเจนควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน และควรมีห้องปฏิบัติการเฉพาะด้านที่รองรับความสนใจในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานให้เป็นและทักษะวิชาการควบคู่กัน โดยมีส่วนร่วมในการกำหนด วันเวลา กิจกรรม ที่ทำตลอดปีการศึกษาที่แน่นอนชัดเจน ในส่วนของผลกระทบ ควรสำรวจความต้องการและกำหนดเป้าหมายของโครงการในปีต่อไปได้อย่างครอบคลุมสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคมประเทศชาติอย่างแท้จริง และการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ควรให้มีบทบาทในการคิดค้นสร้างสรรค์ วิธีการในการกระตุ้นทางเศรษฐกิจที่ทำให้มีเงินหมุนเวียน

ภายในชุมชนมากขึ้น พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน หรือช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อนภายในชุมชน ให้เห็นเป็นเชิงประจักษ์ เพื่อสร้างการยอมรับของคนในชุมชนและการสนับสนุน นำไปสู่การดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องและพัฒนาทักษะร่วมกับการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน นวัตกรรมสำหรับชุมชนได้นำไปใช้ประโยชน์ และควรส่งเสริมให้โอกาสเข้ารับการศึกษา เสริมความรู้และทักษะ จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ควรจัดกิจกรรมที่พัฒนาด้านทักษะอาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวช ทินนะลักษณ์ (2554, น. 1) ได้ศึกษาการสร้างความรู้ในสังคมไทย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า การนำเอาวิทยาการสมัยใหม่ บูรณาการกับภูมิปัญญาของชุมชนถือเป็นการสร้างความรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสังคมไทย ถือเป็นวิถีในการพึ่งพาตนเอง ปฏิบัตินวัตกรรมการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนถนัด สามารถสร้างองค์ความรู้ เพื่อแก้ปัญหาและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและมีแนวโน้มถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. การพัฒนาอาชีพ **ด้านช่างปุกระเบื้อง** พบว่า ผู้ต้องขังส่วนมากต้องการให้วิทยากรมีฝีมือมีประสบการณ์มีเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในด้านช่างปุกระเบื้อง ให้ผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมอาชีพ และสามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ สิริพันธ์ สุวรรณมรรคาและคณะ (2554, หน้า 33) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกอบอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกอบอาชีพของต่างประเทศกับประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัจจัยเงื่อนไข ที่ส่งผลต่อความสำเร็จการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกอบอาชีพของโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่น่าสนใจในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสังกัดอื่น ๆ 3) เพื่อศึกษาแนวทางของความร่วมมือขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ และ 4) เพื่อนำเสนอทางเลือกเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ดำเนินการโดยการศึกษาเอกสาร และกรณีศึกษาที่เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานควรเน้นการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและวิธีการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีความตระหนักและรับประสบการณ์จริงในระหว่างการศึกษา เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ และการประกอบอาชีพที่เหมาะสมได้ในอนาคต ตามหลักการของการจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้

ผู้เรียนได้ 1) มีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการทำงาน 2) สั่งสมความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน 3) รู้จักการหาโอกาสและช่องว่างในการทำงาน และ 4) สำรวจและก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานตลอดระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิตา วรพิรุณ (2555, น.281) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยใช้เครื่องมือทางปัญญา เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอ่าน มีวิจารณ์ญาณ ผลการวิจัย พบว่า 1. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ คือ 1)หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน 2)วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน 3)กระบวนการเรียนการสอน และ 4) การวัดและประเมินผล วัตถุประสงค์ของรูปแบบ คือ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ กระบวนการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนเตรียมการก่อนการเรียนการสอน และ 2) ขั้นตอนเตรียมการจัดกระบวนการเรียนการสอน; การวัดและประเมินผล ใช้การวัด พัฒนาการของทักษะการคิด อย่างมีวิจารณ์ญาณ และการประเมินตามสภาพจริง 2) นักศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน 3) ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ทำการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนแล้ว มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมที่สุด

3. การพัฒนาอาชีพ **ด้านการประกอบอาหาร** พบว่า ผู้ต้องขัง ต้องการฝึกอาชีพด้านนี้ เพราะว่าเป็นอาชีพที่ยั่งยืนและคนต้องทานอาหาร นอกจากนี้เป็นอาชีพอิสระ ที่ทำให้มีรายได้เข้ามาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ภายหลังพ้นโทษ แต่ต้องการให้เชิญวิทยากรที่มีการพัฒนาตัวเองมีประสบการณ์เป็นมืออาชีพมีเทคนิคใหม่ ๆ เกี่ยวกับการประกอบอาหาร และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม มาฝึกอาชีพให้ เพื่อนำไปประกอบเป็นอาชีพที่ปฏิบัติได้จริงตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และต้องการให้มอบประกาศนียบัตร เพื่อใช้รับรองให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชา ร่มพยอม เสาวลักษณ์ โกศลกิติอัมพร และ ศักดิ์พงศ์ หอมหวาน (2560, หน้า 132) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการการยอมรับนับถือ และตรงกับแนวคิดของ ฮารีรัตน์ ผ่องแผ้ว (2558, หน้า 106) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเองของคนพิการในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ การมีคุณค่า ประสบความสำเร็จ มีความสำคัญ และมีความสามารถ โดยสามารถให้คนพิการรู้สึกว่าคุณค่า ประสบความสำเร็จ มีความสำคัญ และมีความสามารถ โดยสามารถให้คนพิการรู้สึกว่าคุณค่า มีความรู้สึกว่าตนเองสามารถพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นได้ ทำให้ประสบความสำเร็จ โดยที่การตัดสินใจที่ถูกต้องเสมอ ทำให้คนพิการเชื่อมั่นในตนเอง และภูมิใจที่ประสบความสำเร็จในชีวิตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน และมีความสำคัญทำให้สมาชิกในครอบครัวรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกอย่าง พร้อมทั้งมีความสามารถแสดงออกถึงความรู้สึกและความต้องการของตนเองได้ทุกอย่าง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพันธ์ สุวรรณมรรคา และคณะ (2554, หน้า 1) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานควรเน้นการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและวิธีการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีความตระหนักและรับประสบการณ์จริงในระหว่างการศึกษา เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ และการประกอบอาชีพที่เหมาะสมได้ในอนาคต ตามหลักการของการจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ 1) มีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการทำงาน 2) สังสมความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน 3) รู้จักการหาโอกาสและช่องว่างในการทำงาน และ 4) สำรองและก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานตลอดระยะเวลา

4. การพัฒนาอาชีพ **ด้านการเกษตร** พบว่า ผู้ต้องขัง ส่วนมาก ที่มีที่ดินเป็นของตนเอง มีความต้องการฝึกอาชีพด้านการเกษตร ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย และเหลือจากการทานแล้ว ยังทำเป็นอาชีพเพิ่มเป็นรายได้จากการขายเข้ามาเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ จึงมีความต้องการฝึกอาชีพด้านการเกษตรให้มีความชำนาญ นอกจากนี้ยังเป็นอาชีพที่มีสถานที่พื้นที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่ผู้ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ค่าใช้จ่ายในการลงทุนจะสูง ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ภิศักดิ์ กัลยาณมิตร (2559, หน้า 305) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทุนทางสังคมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า แนวทางการพัฒนาของตนเองเป็นเงื่อนไขสำคัญของการดำรงอยู่ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการ คือ 1. การสร้างบรรทัดฐานแบบพึ่งพาอาศัยกันที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานและกฎเกณฑ์กติกาของความสัมพันธ์แบบเท่าเทียมกัน พร้อมทั้งพัฒนาระบบการบังคับทางสังคมและการขัดเกลาทางสังคม 2. การสร้างเครือข่ายที่ทำให้บุคคลมาสัมพันธ์กันในเรื่องเกี่ยวกับชุมชน รวมทั้งปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะและความไว้วางใจกัน

จนในที่สุดสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นชุมชนแบบประชาสังคมและเป็นชุมชนที่พัฒนาอย่างยั่งยืน 3. การสร้างเงื่อนไขสำคัญของการดำรงอยู่ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัยและความสัมพันธ์ทางการผลิตแบบทุนนิยม คือ ศักยภาพของชุมชนในการจัดระเบียบทางสังคมใหม่ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จานง อินคา (2554, หน้า 22) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานเขต 5 จากการศึกษาพบว่า มีผู้ปฏิบัติงานด้านการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังมีความคิดเห็นว่า การฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังเป็นการสนองต่อนโยบาย เพื่อใช้ปกครองควบคุมดูแลผู้ต้องขังให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และฝึกฝนนิสัย อดทน รักการทำงานและนำไปประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ได้รับการฝึกวิชาชีพ ช่างไม้ ครุภัณฑ์ และช่างแกะสลัก และผู้ต้องขังมีความคิดเห็นว่า การฝึกอาชีพในเรือนจำเพื่อนำไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษ

5. ผลการวิจัย **ด้านช่างตัดผม** พบว่า ผู้ต้องขังส่วนมาก ต้องการให้เชิญวิทยากรที่เป็นมืออาชีพและมีทักษะความชำนาญ มีประสบการณ์ มีความรู้เทคนิคใหม่ ๆ เกี่ยวกับทรงผมแฟชั่น เพื่อฝึกอบรมและนำไปปฏิบัติได้จริง และต้องการให้ได้รับการฝึกอาชีพทุกคน ได้รับเงินทุนสนับสนุนภายหลังพ้นโทษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพันธ์ สุวรรณมรรคาและคณะ (2554, หน้า 33) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกอบอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกอบอาชีพของต่างประเทศกับประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัจจัยเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกอบอาชีพของโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่น่าสนใจในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสังกัดอื่น ๆ 3) เพื่อศึกษาแนวทางของความร่วมมือขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ และ 4) เพื่อนำเสนอทางเลือกเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินการ โดยการศึกษาเอกสาร และกรณีศึกษาที่เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติ ที่น่าสนใจ จำนวน 24 โรงเรียน 4 ภูมิภาค และการจัดกิจกรรมสนทนากลุ่มระดับภูมิภาคทั้ง 4 ภูมิภาค 4 ครั้ง และระดับประเทศ 1 ครั้ง ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานควรเน้นการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและวิธีการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีความตระหนักและรับประสบการณ์จริงในระหว่างการศึกษา เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่าย

โยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ และการประกอบอาชีพที่เหมาะสมได้ในอนาคต ตามหลักการของการจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ 1) มีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการทำงาน 2) สั่งสมความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน 3) รู้จักการหาโอกาสและช่องว่างในการทำงาน และ 4) สำรวจและก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานตลอดระยะเวลา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลละออง อุทามนตรี และ รชยา อินทนนท์ (2558, หน้า 25) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบุคลากร กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่า สภาพการพัฒนาบุคลากรภาพรวมอยู่ในความต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาด้านทัศนคติมากที่สุด

6. ผลการวิจัย **ด้านช่างปุกระเบื้อง** พบว่า ผู้ต้องขังส่วนมากต้องการให้วิทยากรมีฝีมือ มีประสบการณ์ มีเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในด้านช่างปุกระเบื้องให้ผู้เข้ารับการศึกษาอบรมอาชีพ และสามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เพราะเป็นที่ต้องการสูงมาก งานปุกระเบื้องมีความละเอียดอ่อน มีหลายขั้นตอน ต้องมีความประณีต ต้องคำนวณพื้นที่ให้แม่นยำชัดเจน ก่อนลงมือปฏิบัติ จึงต้องมีช่างที่ชำนาญ มีประสบการณ์สูง มาฝึกอาชีพด้านนี้ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ สุรพล กาญจนะจิตรา (2556, หน้า 117-118) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550” จากการศึกษาพบว่า การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 อย่างละเอียดทำให้การจ้างงานคนพิการ จึงไม่มากเท่าที่ควร ประกอบกับคนพิการที่จะสมัครทำงานในสถานประกอบการมีจำนวนน้อย และไม่ตรงกับคุณสมบัติของตำแหน่งงาน เนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาต่ำและยังไม่มีเตรียมความพร้อมทักษะในการทำงานและคนพิการบางประเภทไม่สามารถทำงานในสถานประกอบการ หรือหน่วยงานของรัฐได้ คนพิการส่วนใหญ่ใช้บริการองค์กรคนพิการในพื้นที่มากกว่าหน่วยงานของรัฐ ในการหางานทำ ทั้งนี้เพราะยังไม่มีหน่วยงานหรือเจ้าภาพหลักที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ แม้จะได้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ แต่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดก็ทำงานหลายด้าน บางแห่งก็ถือว่าเป็นงานฝากจึงไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร ลูกจ้างกองทุนส่งเสริม และพัฒนาอาชีพคนพิการที่ส่งมาประจำสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ยังไม่ทราบหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน บางจังหวัดจึงถูกใช้ไปทำงานอย่างอื่น การบูรณาการระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับกระทรวงแรงงาน ยังไม่ชัดเจน มีลักษณะเป็นการประสานงานมากกว่าการมี

ส่วนร่วม การออกกฎหมายกระทรวงตามมาตรา 33 และ 34 ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็น ส่วนมาตรา 35 ยังไม่มีการกำหนดรายละเอียดในการได้สัมปทาน หน่วยงานของรัฐในส่วนกลางมีการจ้างงานคนพิการเฉพาะส่วนราชการ ที่มีขนาดใหญ่และยังไม่มีควมเข้าใจอย่างละเอียดถึงกฎหมายดังกล่าว โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจจะเลือกจ่ายเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามมาตรา 34 มากกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่มีการจ้างงานคนพิการ หรือมีการจ้างงานน้อยและผู้บริหารบางแห่ง ยังไม่ทราบว่ามีความหมายให้จ้างงานคนพิการหรือทราบแต่ไม่ละเอียด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด และทองใหญ่ อัยยะวารากุล (2558, น.89) ได้ศึกษา“แนวทางการพัฒนาพหุตินิสัยผู้กระทำผิดของประเทศไทย” ผลการวิจัยได้นำเสนอปัญหาที่กรมราชทัณฑ์และกรมคุมประพฤติเผชิญกับการพัฒนาพหุตินิสัยผู้กระทำผิด รวมทั้งได้นำเสนอรูปแบบการพัฒนาพหุตินิสัยแบบไร้รอยต่อ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การจำแนก ประเภทของอาชญากร การจัดและประเมินผล กระทบของนโยบาย การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย การกลับคืนสู่สังคม และการติดตามประเมินผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของฉนิศา งานสทธิ (2554, หน้า 45) ศึกษาเรื่องกระบวนการนำนโยบายคืนคนดีสู่สังคมไปสู่การปฏิบัติของกรมราชทัณฑ์ : การเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการนำนโยบายคืนคนดีสู่สังคมในส่วนการเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อยไปสู่การปฏิบัติการจัดการกับการลดการตีตรา การประทับมลทิน และการเสริมพลังอำนาจที่เกิดขึ้นในกระบวนการเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อย ปัจจัยสนับสนุน ปัญหาอุปสรรค และเพื่อค้นหาแนวทาง ในการพัฒนากระบวนการนำนโยบายคืนคนดีสู่สังคม ในส่วนการเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อยไปสู่การปฏิบัติให้เกิดความเหมาะสม โดยผลการศึกษานำนโยบายคืนคนดีสู่สังคมไปสู่การปฏิบัติ เป็นกระบวนการของการใช้กระบวนการทศน์ ค่านิยม และกระแสสังคมที่มีความเป็นพลวัต โดยเฉพาะประเด็นในเรื่องสิทธิมนุษยชน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มาใช้ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบาย

7. ผลการวิจัย **ด้านการประกอบอาหาร** พบว่า ผู้ต้องขังต้องการฝึกอาชีพด้านนี้ เพราะเป็นอาชีพที่ยั่งยืนและคนต้องทานอาหาร นอกจากนี้เป็นอาชีพอิสระ ที่ทำให้มีรายได้เข้ามาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ภายหลังพ้นโทษ แต่ต้องการให้เชียววิทยากรที่มีการพัฒนาตัวเอง เป็นเชพที่มีชื่อเสียง มีความคิดสร้างสรรค์ มีประสบการณ์ เป็นมีอาชีพ มีเทคนิคใหม่ ๆ สามารถนำมาพลิกแพลงในการประกอบอาหารได้ดี เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอาชีพนำไปพัฒนาต่อยอด

และสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพที่ปฏิบัติได้จริง ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูงในปัจจุบัน และควรสนับสนุนเงินทุนภายหลังพ้นโทษ เพื่อนำไปลงทุนประกอบอาชีพ เกี่ยวกับการประกอบอาหาร และต้องการให้มอบประกาศนียบัตร เพื่อใช้รับรองให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธารีรัตน์ ผ่องแผ้ว (2558, หน้า 106) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช: ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเองของคนพิการในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่สรุปดังนี้ คือ การมีคุณค่า ประสบความสำเร็จ มีความสำคัญ และมีความสามารถ โดยสามารถให้คนพิการรู้สึกว่าคุณค่า และความรู้สึกว่าตนเองสามารถพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นได้ ทำให้ประสบความสำเร็จ โดยที่การตัดสินใจที่ถูกต้องเสมอ ทำให้คนพิการเชื่อมั่นในตนเอง และภูมิใจที่ประสบความสำเร็จในชีวิตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน และมีความสำคัญทำให้สมาชิกในครอบครัวรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกเรื่อง พร้อมทั้งมีความสามารถแสดงออกถึงความรู้สึกและความต้องการของตนเองได้ทุกเรื่อง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชา ร่มพยอม เสาวลักษณ์ โกศลทิติอัมพร และศักดิ์พงศ์ หอมหวาน (2560, หน้า 132) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความต้องการความสำเร็จและความต้องการ การยอมรับนับถือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นवलละอง อุทามนตรี และรชยา อินทนนท์ (2558, น.25) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบุคลากร กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่า สภาพการพัฒนาบุคลากรภาพรวมอยู่ในความต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาด้านทัศนคติมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิศา งานสถิร (2554, น. 45) ศึกษาเรื่อง กระบวนการนำนโยบายคืนคนดีสู่สังคมไปสู่การปฏิบัติของกรมราชทัณฑ์ : การเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการนำนโยบายคืนคนดีสู่สังคมในส่วนการเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อยไปสู่การปฏิบัติการจัดการกับการลดการตีตรา การประทับมลทิน และการเสริมพลังอำนาจที่เกิดขึ้นในกระบวนการเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อย ปัจจัยสนับสนุน ปัญหาอุปสรรค และเพื่อค้นหาแนวทาง ในการพัฒนากระบวนการนำนโยบายคืนคนดีสู่สังคม ในส่วนการเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อยไปสู่การปฏิบัติให้เกิดความเหมาะสม โดยผลการศึกษาการนำนโยบายคืนคนดีสู่สังคมไปสู่การ

ปฏิบัติ เป็นกระบวนการของการใช้กระบวนการทัศน์ ค่านิยม และกระแสสังคมที่มีความเป็นพลวัต โดยเฉพาะประเด็นในเรื่องสิทธิมนุษยชน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มาใช้ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบาย

8. ผลการวิจัย **ด้านการเกษตร** พบว่า ผู้ต้องขังส่วนมาก ที่มีที่ดินเป็นของตนเอง มีความต้องการฝึกอาชีพด้านการเกษตร ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย และหลีกเลี่ยงการทานยังทำเป็นอาชีพเพิ่มเป็นรายได้จากการขายเข้ามาเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ จึงมีความต้องการฝึกอาชีพด้านการเกษตรให้มีความชำนาญ นอกจากนี้ยังเป็นอาชีพที่มีสถานที่พื้นที่ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่ผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์ของตนเอง ค่าใช้จ่ายในการลงทุนจะสูง และยังต้องการให้มีการฝึกอบรมอาชีพด้านนี้ ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการปลูกพืชระยะสั้น และควรให้ความรู้พื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง แบบเข้าใจง่าย ควรให้การส่งเสริมอย่างต่อเนื่องและให้ผู้เข้าฝึกอาชีพได้ลงมือปฏิบัติจริง ให้ยึดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ภิศักดิ์ กัลยาณมิตร (2559, หน้า 305) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทุนทางสังคมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า แนวทางการพัฒนาของตนเองเป็นเงื่อนไขสำคัญของการดำรงอยู่ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการ คือ 1. การสร้างบรรทัดฐานแบบพึ่งพาอาศัยกันที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานและกฎเกณฑ์กติกาของความสัมพันธ์แบบเท่าเทียมกัน พร้อมทั้งพัฒนากระบวนการบังคับทางสังคมและการขัดเกลาทางสังคม 2. การสร้างเครือข่ายที่ทำให้บุคคลมาสัมพันธ์กันในเรื่องเกี่ยวกับชุมชน รวมทั้งปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะและความไว้วางใจกัน จนในที่สุดสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นชุมชนแบบประชาสังคมและเป็นชุมชนที่พัฒนาอย่างยั่งยืน 3. การสร้างเงื่อนไขสำคัญของการดำรงอยู่ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัยและความสัมพันธ์ทางการผลิตแบบทุนนิยม คือ ศักยภาพของชุมชนในการจัดระเบียบทางสังคมใหม่ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวบุษย ทินนะลักษณ์ (2554, หน้า 1) ได้ศึกษาการสร้างความรู้ในสังคมไทย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า การนำเอาวิทยาการสมัยใหม่บูรณาการกับภูมิปัญญาของชุมชนถือเป็นการสร้างความรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสังคมไทย ถือเป็นวิถีในการพึ่งพาตนเอง ปฏิบัตินวัตกรรมการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนถนัด สามารถสร้างองค์ความรู้ เพื่อแก้ปัญหาและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและมีแนวโน้มถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิจัย พบว่า การพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนอง เพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ ต้องเริ่มต้นจากนโยบาย กล่าวคือ นโยบายที่ถูกกำหนดโดยกระทรวงยุติธรรม และกรมราชทัณฑ์ เป็นผู้รับนโยบาย ควรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความสอดคล้อง เข้าใจได้ง่าย และส่งผลให้ส่วนภูมิภาคบรรลุในการจัดทำแผน อีกทั้งผู้ปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาอาชีพ มีหน้าที่คอยวิเคราะห์ สังเคราะห์ตัวแผน เพื่อทำความเข้าใจและถือปฏิบัติให้ตรงแนวทางการพัฒนาอาชีพ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. การศึกษานี้เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนอง เพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในจังหวัดอื่นภายในสังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรเพิ่มเติมที่มีผลต่อการพัฒนาอาชีพผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดระนอง เพื่อการดำรงชีวิตหลังพ้นโทษ เช่น แนวทางการพัฒนาอาชีพในรูปแบบของแผนพัฒนากรมราชทัณฑ์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- เกล้าฟ้า ทองสนธิ. (2557). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบที่ 3 โรงเรียน สังกัดเทศบาล จังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์. ปริญญา มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- จำนง อินคา. (2545). การจัดกิจกรรมการฝึกวิชาชีพในเรือนจำ และทัณฑสถาน เขต 5. วิทยานิพนธ์. ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์, คณะครุศาสตร์, สาขาบริหารการศึกษา.
- ฉนิศา งานสถิธิ. (2553). กระบวนการนำนโยบายคืนคนดีสู่สังคมไปสู่การปฏิบัติของกรมราชทัณฑ์ : การเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อย. วิทยานิพนธ์. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปณิตา วรรณพิรุณ. (2551). การพัฒนารูปแบบ การเรียน บนเว็บแบบผสมผสาน โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตปริญญาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/กรุงเทพฯ.
- ธารีรัตน์ ผ่องแผ้ว. (2558). คุณภาพชีวิตคนพิการ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา. วิทยานิพนธ์ (ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์))—มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.2558.
- ภิศักดิ์ กัลยาณมิตร. (2558). การพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศกลุ่มนอร์ดิก. วารสารรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์, ปีที่ 4, ฉบับที่ 2, กรกฎาคม – ธันวาคม.
- ยุวณูช ทินนะลักษณ์. (2554). ปริศนาแห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันวิสิทรรสน์.
- รชยา อินนนท์. (2558). การพัฒนาบุคลากร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. คั่นคว้าอิสระ.มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี.
- ศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด และ ทองใหญ่ อัยยะวรากุล. (2558). “แนวทางการพัฒนาพหุตินิสัยผู้กระทำได้ของประเทศไทย”.วารสารกระบวนการยุติธรรม.8(3).

- สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา และคณะ. (2554). **แนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ**. : ข้อค้นพบจากการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). กรุงเทพฯ: หจก.ศรีบูรณะ คอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- สุรพล กาญจนะจิตรรา. (2557). **การศึกษาการพัฒนารูปแบบและแนวทางการดำเนินงาน ของศูนย์บริการคนพิการ : รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ = Study on Development of Models and operational Guidelines of A Disability services centre: Final Report**. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยสยาม.
- อนุชา ร่มพยอม เสาวลักษณ์ โกศลกิติอัมพร และศักดิ์พงศ์ หอมหวาน. (2560). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพหุตินิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 365 ๑154ป 2560.มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.